

En osaa teitä tässä maailmassa avarassa,
ankarassa,
kavalassa,
jonne kuulu en.

En osaa olla edes seurassasi suloisessa,
suruisessa,
suolaisessa,
johon opi en.

En ole lapsi päivän, enkä öiden tähtipiltti.
Ole kiltti,
anna viltti
uutten lupausten.

En kuulu rientoon tämän enkä menneen päivän lasten.
Vartavasten
käy se vasten
lisää rikkoen.

Ei ole tämä minun kotini.
Onkohan varmasti se edes Taivaassa?
Ei täällä koskaan kuulu kipuni.
Olenko olemassa kivun puutteessa?

Ja onko käsi alla,
kun tällä putoovalla,
pienellä sydämmellä,
ei ole mitään millä
kuvitella olevansa suinkaan suojassa?

HERRA armahda.